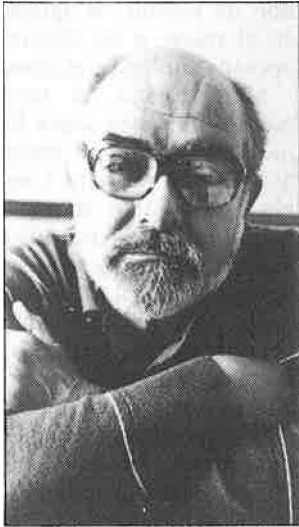

Última pàgina

Vicent Ventura

La mà esquerra del president

S'ha de reconèixer que la gent del PSOE, en els seus diversos —idiversos?— PS autonòmics, ha respost a la consigna com un sol PSOE. Ha funcionat perfectament la disciplina, a la qual cal afegir l'estímul de continuar en el lloc que s'ha arribat a ocupar, i fins i tot millorar-lo. És el premi que poden esperar els militants que s'arrisquen a predicar la bona nova de les bondats contingudes en l'OTAN.

Cal registrar, d'altra banda, la comprensió del Líder Màxim, que, misericordiosament, ha tingut la delicadesa d'excloure d'aquestes obligacions apostòliques els joves del partit, l'«esquerra socialista» i Nicolàs Redondo.

^Potser confiava que les mancances d'uns serien substituïdes pels fervors d'uns altres? Aquest ha estat, almenys, el resultat, perquè molta gent ha anat més lluny del que es demanava. En la qual cosa no s'hauria de veure cap propòsit de fer mèrits. Es tracta, simplement, d'un excés de zel, o siga, d'una espècie d'inèrcia desbordant, pròpia dels habituals fervors socialistes, que indueixen, fins i tot, a renunciar a tot el que calga en favor de la causa. Renunciar, per exemple, al mateix socialisme, a la història dels seus inicis quan hi havia classes socials, etc. És a dir, quan la Internacional Socialista no era encara, com ha arribat a ser, el primer graó perquè la classe obrera vaja al paradís de l'OTAN, a compartir la direcció política de l'estratègia militar amb els generals de

tots els «pentàgons». iQuina «revolució» major que aquesta? Si l'«abuelo» Iglesias, don Pablo, alçàs el cap, somriuria satisfet de veure on han posat els seus nets el nom del PSOE, convertit, ni més ni menys, en «centinela de occidente».

Deixem, però, Pablo Iglesias en pau i considerem un exemple més pròxim en l'espai i en el temps. El del president de la nostra Generalitat valenciana, institució que, com tothom sap, no és més que el resultat d'una operació aritmètica consistent a sumar «València + Castelló + Alacant», o això ens van explicar en una memorable campanya publicitària de conscienciació. El nostre president ha volgut anar més enllà, i ha dit que votar sí a la permanència en l'OTAN és un signe d'amor a l'esquerra. I com que la reciprocitat és igualment certa, s'ha d'entendre que, els qui votarem no som de dreta. Potser Lerma ha oblidat on té la mà esquerra iVol dir el secretari general del PSPV/PSOE que a Madrid li exigien tant? iNo hauria quedat millor amb tothom, incloent-me a mi, que no estaria, com estic, vorejant la impertinència contra la meua voluntat i el meu costum, dient allò tan solemne i eufòric que es tracta del «bien de Espana»?

I una última cosa. Comprenem, posats a comprendre, que el mateix PSOE, que va dir «no» fa tres anys, diga ara que sí, però i,què passava aleshores, que no era ja d'esquerra?

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom

.2n.

Nom

. Domicili

Població

. Tel. Part.

Lloc de naixement

.Any

Professió

. Lloc de treball

Se subscriu el setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de:

- 7.400 pessetes • amb pagament: • Anual 11 rebut per la quantitat abans citada!
- Semestral (2 rebuts de 3.700 pessetes). (Sols en el cas de pagament per banc).

• 10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual. Aquests preus Inclouen el 8% de l'IVA.

Forma de pagament:

- Dom. bancària. • Taló bancari adjunt. • Gir postal núm. (Firma)
- La wubscripció representa un dtcomptm de més del 10% sobre el fireu de tenda ela qulooca.

DOMICILIACIÓ BANCARIA

Distingits senyors:

Caixa o banc

. Agència

carrer

.ciutat.

Els pregue que els rebuts que a nom d

domicili

. població.

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALÈNCIA, S.A. amb total de ptes.

a pagar en terminis nmalmeertment per la tuanitat de ptes.

paga.sambcarrreol^taXsUlvsn-

(Firma)